

РЕШЕНИЕ

№ 2023

гр. София, 29.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **280** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Б. Г.“ – О. – [населено място], представлявано от управителя Г. В. Е. чрез адв. С. Т. срещу Решение № 159484 от 24.07.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, 3-ти състав, постановено по НАХД № 889/2020г., с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006408/09.01.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. /ДИТ – С./. Навеждат се твърдения, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Сочи се, че СРС не е изследвал обективно събраните доказателства и решението е необосновано. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. А. поддържа жалбата. Претендира съдебни разноски.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“–гр.С., чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Б. Г.“ – О. – [населено място], представлявано от управителя Г. В. Е. срещу наказателно постановление № 22-006408/09.01.2020 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в

размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 15, ал.1, вр.чл.3 и чл. 11, ал. 6 от Наредба №РД-07-2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, затова че на 10.09.2019г., в [населено място], [улица], в качеството на работодател, е допуснал Д. А. П., на 17 години на работа в строителен обект „Преустройство, частично пристрояване и надстрояване, реконструкция и ремонт - възстановителни работи на старата сграда на ДГ №124, находяща се в УПИ III-за детска градина, м.”Крива река”, кв.3 по плана на [населено място], [улица], с висока степен на производствен риск, без проведен и документиран ежедневен инструктаж по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

С Решение от 24.07.2020 г. по НАХД № 889/2020 г. на СРС, 3 състав е изменено наказателно постановление № 22-006408/09.01.2020 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“- С. - област, като санкцията от 2 000 лева е намалена в размер на 1 500 лева.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, но имуществената санкция следва да бъде намалена в предвидения в закона минимален размер.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Настоящата касационна инстанция счита жалбата за неоснователна по наведените доводи за съществени нарушения на производствените правила при издаване на АУАН и НП. В конкретния случай, в съставения АУАН и в процесното НП ясно, точно и конкретно е описано извършеното нарушение по начин, позволяващ на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице да разбере същността и пределите на обвинението и въз основа на това да защити правата си в пълен обем. Описаната в АУАН и възпроизведена в НП фактическа обстановка, установена и по делото, позволява да се направят еднозначни правни изводи относно квалификацията на нарушението и приложимия материален закон, така че за санкционираното лице е била налице възможност да организира пълноценно защитата си срещу предявеното му с АУАН обвинение.

При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до обоснования извод, че е осъществен състава на административно нарушение на чл. 15, ал.1, вр.чл.3 и чл. 11, ал. 6 от Наредба №РД-07-2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. В настоящия случай от събраните по делото доказателства се установява, че на 10.09.2019г. ненавършило пълнолетие лице

се е намирало на строителен обект и е извършвало строителни дейности със съгласието на техническия ръководител на същия обект, без да му е проведен ежедневен инструктаж, който да е документиран, съобразно изискванията на Наредбата.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от цитираната Наредба ежедневен инструктаж се провежда на работещи, пряко заети в дейности с висок производствен риск, включително: в подземни, минни и геологопроучвателни обекти; в кариери; в добива на нефт и газ; в превозите в железопътния транспорт; в производството и употребата на взривни материали; в международните автомобилни превози; в автомобилните превози на опасни товари по шосе; при работа с опасни химически вещества и препарати; при строителни и монтажни работи. Съгласно чл. 281, ал. 1 от КТ всички работници и служители се инструктират и обучават по безопасните методи на работа.

В разпоредбата на чл. 11, ал. 6 от Наредба РД-07-2/16.12.2009 г. е регламентирано условие инструктажите, проведени по реда на наредбата, да се провеждат и документират по ред, установен от работодателя. С ал.1 на същата норма е въведено задължение за работодателя да осигурява провеждането на инструктажи по безопасност и здраве при работа на всеки работещ, независимо от срока на договора и продължителността на работното време.

По безспорен начин е установено, че работата е възлагана от техническия ръководител на дружеството и именно със съгласието и знанието му е допуснато лицето да извършва СМР без ежедневен инструктаж.

В допълнение следва да се отбележи, че почистването на строителния обект от строителен отпадък също са СМР и на тези работници трябва да се провежда ежедневен инструктаж по правилата на чл.15, ал.1, вр.чл.3 и чл.11, ал.6 от Наредба №РД-07-2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, тъй като е бил пряко зает в дейности с висок производствен риск, каквито са всички видове СМР.

Законосъобразен е и изводът на първоинстанционния съд, че деянието не обуславя състав на маловажно нарушение, като при липса на събрани доказателства за отегчаващи вината обстоятелства, следва да бъде наложена имуществена санкция в минималния размер, предвиден в закона чрез намаляване размера на наложената санкция от 2000 лева на 1500 лева.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 159484 от 24.07.2020г. на Софийски районен съд

/СРС/, 3-ти състав, постановено по НАХД № 889/2020г., с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006408/09.01.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. /ДИТ – С./.

ОСЪЖДА „Б. Г.“ – О. – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. В. Е. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- С., съдебни разноси по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.